

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

НА СЪДИИТЕ ГРОЗДАН ИЛИЕВ И АНАСТАС АНАСТАСОВ

ПО К. Д. № 9 ОТ 2019 Г.

Подписваме с особено мнение, защото приемаме, че искането на тричленен състав на Върховния административен съд (ВАС), пето отделение за установяване на противоконституционност на чл. 142, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 30/11.04.2006 г.; последно изм. и доп., бр. 77/18.09.2018 г.) (АПК), не трябваше да бъде допуснато до разглеждане по същество.

Искането е недопустимо по следните съображения.

Конституционният съд (КС) осъществява абстрактен нормен контрол за съответствие на разпоредбите на закона с Конституцията, т.е. компетентността на Съда е ограничена до произнасянето дали закона като цяло или отделни негови разпоредби съответстват на Конституцията. Следователно предмет на исканията, по които се образуват делата пред КС не мога да бъдат други въпроси извън очертания от конституционните разпоредби нормен контрол. Затова извън компетентността на КС ще бъдат случаите, при които е налице формирана противоречива съдебна практика по приложението на закона, включително и когато противоречивата практика се отнася до приложим от ВАС по конкретно дело закон, който е обявен с решение на КС за противоконституционен. В тези случаи преодоляването на противоречията в съдебната практика се осъществява чрез тълкувателната дейност на Върховните съдилища – ВАС и ВКС.

Тричленният състав на ВАС на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията е сезирал КС с искане да се обяви за противоконституционна разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК, позовавайки се на формиралата се противоречива съдебна практика по приложението на оспорената разпоредба и разпоредбата на чл. 214, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), която с Решение № 10/2018 г. по к. д. № 4/2017г. КС е обявил за противоконституционна. Пленумът на ВАС не е бил сезиран за решаване по тълкувателен път на

проблемите, породени от противоречивата съдебна практика по административните дела, по които е бил приложен обявения за противоконституционен закон, както и тези свързани с правното действие на решенията на КС, включително и ТР № 22/1995 г. по к. д. № 25/1995 г. по делата на производство пред административните съдилища. При това положение КС, чиито правомощия са ограничени до упражняване на нормен контрол за конституционосъобразност, не би могъл да се произнася по въпросите, които съгласно чл. 125, ал. 1 от Конституцията са от компетентност на ВАС.

Когато в хода на тълкувателна дейност Пленумът на ВАС констатира наличие на затруднения по приложението на чл. 151, ал. 2 от Конституцията, той разполага с правомощието по чл. 150, ал. 1 във вр. с чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията да сезира КС за издаване на тълкувателно решение. С такова правомощие обаче състав на ВАС, който разглежда конкретно дело не разполага. Съображенията за това сме изложили в особеното мнение по к. д. № 5/2019 г., които поддържа доколко по настоящето дело в обстоятелствената част на искането са изложени съображения и за упражняване от КС на правомощието по чл. 149, ал. 1, т. 1 Конституцията, относно правното действие на решенията на КС, с които приложим по конкретно дело закон се обявява за противоконституционен.

При положение, че КС не е компетентен да се произнася по въпросите породени от противоречивата съдебна практика, свързана с приложението на закона по конкретните административни дела, искането се явява недопустимо.

Недопустимостта на искането е обусловена и от неизпълнението на задължението по чл. 17, ал. 1 от Закон за Конституционен съд, съгласно което искането за обявяване на противоконституционността на разпоредба от закон трябва да бъде обосновано с подробни и ясни съображения, които не са вътрешно противоречиви.

При водещи съображения от една страна за необходимост КС да осъществи тълкувателното си правомощие по чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията относно приложното поле на чл. 151, ал. 2 от Конституцията респ. правните последици на решението на КС, с което се обявява противоконституционност на приложимия закон и от друга заявен петитум за обявяване на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията противоконституционност на разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК е налице съществено противоречие между съобразителна част и диспозитива на искането, което не е преодоляно въпреки дадените указания с Разпореждане от 11.07.2019 г. за отстраняването му. Липсата на ясно определен правен интерес за обявяване за противоконституционна на оспорената разпоредба води до недопустимост на искането, поради което не следваше да бъде допуснато до разглеждане по същество.

Съдии:

Гроздан Илиев

Анастас Анастасов